

La Veu de Tarragona

SETMANAL REGIONALISTE

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIAN L'IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». — Dante.

LA ASSAMBLEA DE TARRASSA

L'acort que prengué la Unió Catalanista de celebrar una Assamblea sigui acullit desde 'ls primers moments de sapiguerse tal decisió, ab inmens entussiasme per tots los catalanistas, preparantse tothom á assistirhi pera refermar la fé patriòtica que 'ns anima y compenetrarse 'ls delegats de las aspiracions, desitjos y alegrias que nian en los cors dels companys de tots los indrets de Catalunya, y sintetisarse ab una estreta abraçada de germanor que faria fructificar espléndidament la causa santa.

Dias avans de celebrarse la gloriosa festa, se rebian continuament noticias confortadoras y que demostravan l'entussiasme que regnava per tot arreu per assistirhi, y que feya preveure que hi hauria una representació tant nutrida y plena de desitj fervent de donar una empenta gigantesca á la realització dels nostres ideals.

Y á fe que 'ls nostres càlculs no anavan errats. Desde bon matí arribaren á Tarrassa entussiasmas companys de todas las comarcas catalanas, desde els llocs més apartats, del Gironés, del camp de Tarragona, de Lleyda, del plá de Barcelona, de per tot arreu vingueren amichs de l'animá, no essent en poch número 'ls fills de Tarrassa que s'adheriren al acte.

Lo saló de sessions, instalat en la platea y escenari del Teatre Principal, presentava un aspecte veritablement encoratjador pel l'aplech de cors catalans que s'hi havian congregat. Al fons del escenari é immediat á la taula presidencial, se destacava sota un dosser ab las quatre barras una escayenta figura alegórica de Catalunya ostentant la estimada bandera barrada. Pel resto de la sala y en los empits y baranas dels palcos y galerias hi havia diferents atributs eminentment patriòtics.

Durant tot lo matí 's repartí pels voltants de la estació una entussiasma fulla endressada per la Agrupació regionalista de Tarrassa als fills de la població, recomanánlosi la assistència á la Assamblea per apreciar los fins que per la salvació de Catalunya defensa 'l Catalanisme.

Primera sessió

A un quart d'onze del matí comensá

la primera sessió de la Assamblea fent constar lo president de la Unió, senyor Folguera y Durán, l'agrahiment que s'havia de manifestar á la ciutat de Tarrassa per la rebuda feta als assembleistas. També feu constar los molts esforços de la agrupació Regionalista de Tarrassa pera 'l més bon éxit de la Assamblea. Demaná als delegats que dispensessin las incorreccions que li poguessin haver en les basses proposadas á la deliberació dels que demostran tant amor per Catalunya.

En aquest punt lo local del Teatre Principal estava ple de numerosa concurrència. A la taula presidencial hi havia, ademés del senyor Folguera, 'ls senyors Martí y Juliá, Gibert, Roca, Guimerá, Oriol Martí y Antoni Suñol. En representació de la autoritat hi assistí 'l tinent d'alcalde de Tarrassa don Domingo Palet y Barba.

Totseguit desfilaren per l'escenari 'ls delegats de tots los indrets de Catalunya, presentant los nombraments que 'ls acreditavan. Eran prop de 300. Entre aquestos, foren acullits ab entussiasmas aplaudiments los senyors Pujalá, representant dels companys catalanistas de Paris; Juli Vidal, del periodich de Manila *Avant sempre-sempre avant*; Golorons, dels catalans que viuen al Alger, y algun altre.

Los periodichs catalans representats oficialment en la Assamblea per perteneixer á la Unió, eran, per ordre de presentació, 'ls següents: *Juventut, Nació Catalana, Camp de Tarragona, Lo Gironés, Lo Catalanista* (Sabadell), *La Veu de Montserrat* (Vich), y *La Renaixença*.

Ademés hi havia numerosa representació de la premsa barcelonina y demás regions catalanas, y coresponsals de alguns diaris de fora de Catalunya.

Se procedí á la constitució de la mesa, proposant lo senyor Vidal, com aixís s'acordá, que 's nombressin per aclamació als senyors següents: Folguera y Durán, president; Archis, Renyé, Botet y Sisó y Gibert, vis-presidents; y Marsans y Vallés (Joan), secretaris. A proposta del senyor Suñol (Anton), s'acceptá per vis-presidents honoraris als ex-presidents de las Assambleas. Lo president digué que 'l senyor Renyé, de Lleyda, 's veyá impossibilitat d'assistir.

Després de constituïda la mesa, 'l senyor Folguera y Durán prengué la paraula per agrahir la designació que s'havia fet, per més que 'l carrech que li conferian era per ell una pesada càrrega.

Digué que 'l Catalanisme es una numerosa familia en la que tots suspiran y pensan pel be de sa estimada terra. Comprén que en un aplech tan numeros de personas com es lo que forma la Unió Catalanista no hi hagi un criteri uniforme, ja que ni tantsols se pot trobar en una senzilla reunió de tres personas. Pero que may s'havia de sentar la doctrina de que per arribar á conseguir lo que tan homradament defensa 'l Catalanisme poguessin usarse medis deshonorosos.

A continuació 'l senyor Marsans va llegir un notabilíssim discurs del venerable ex-president de la Unió D. Francisco Romani y Puigdemogolas, en quin, planyentse de no poguer assistir á la sessió, saludava á tots los delegats ab tot l'entussiasme de son cor, y desenrotllá atinadas consideracions sobre tan manifesta oportunitat de la Assamblea y dels temas anunciats, fent vots perque de Tarrassa ne surti un gloriós moviment de propagació de las nostras ideas. Lo valió trevall del senyor Romani sigui rebut ab calurosos aplaudiments.

D. Domingo Martí y Juliá, vocal de la Permanent, estigué encarregat de defensar la totalitat dels temas presentats per la Junta de la Unió, detallant com aquesta sempre ha procurat sincerament cumplir las aspiracions del Catalanisme. Després de la desfeta de las colonias, continuá 'l doctor Martí, s'aplegá sota la bandera del Catalanisme una gran munió de personas desenganyadas de la política estúpida que conduí á aquell cataclisme al Estat Espanyol, y quant la Unió feya 'ls actes necessaris pera encarrilar aquell espontani moviment, se notá certa confusió dintre 'l Catalanisme, que doná per resultat la celebració de la actual Assamblea. La ponencia al formular los temas, objecte de la convocatoria, s'ha inspirat en un esperit de complerta imparcialitat, sense que cap coacció estranya influís en sa determinació. Ab gran claretat feu l'análisis dels dos temas,

recomená que s'estudiessin ab serenitat y aplicarlos ab recte criteri, no ab confusió y sense més ni més, perque allavors la base ab que 's fonamentaria s'enrunaria vergonyosament. Ademés la ponencia te un altre motiu; aquets moviments socials no poden ser impresionables, dels que enlluhernan, pero que no realisin lo fi primordial ab que 's presentan, y per aixó 'l Catalanisme no 's pot barrejar ab certs moviments, perque 'l fi que realisa la nostra causa te inmensa importancia, y te d'analizar fondament los medis pera obtenir la autonomia de Catalunya, fer opinió verament catalana, trayentli tota mena d'influencia política exòtica que fins ara ha socatrejat lo nostre poble, fentí tenir una educació política complerta, ab medis sans y fixos. Lo parlament del senyor Martí y Juliá obtingué molts aplaudiments.

A continuació 's va llegir lo següent telégrama transmés en idioma francés per alguns entussiasmas catalans que viuen á Bilbao:

«Catalans que obligats per las lluytas de la vida 's troban lluny de sa estimada Catalunya, saludan afectuosament als companys de causa congregats en la Assamblea de Tarrassa.»

Va ser molt aplaudit y 'l públich sortí molt ben impresionat de la magestat del acte que regná en tota la sessió. Eran las dotze.

Segona sessió

A dos quarts de quatre 's reanudá la sessió, y després de consignarse la presencia de 60 delegats més, entre 'ls que va ser aclamat lo del Centre Catalá de Santiago de Cuba, se passá á la deliberació del primèr tema que diu aixís:

«Interpretació y aclaració dels acorts de la Assamblea de Reus que fan referencia á la lluyta electoral y á la forma en que aquesta s'hagi de realisar.»

PRINCIPIS GENERALS. — La Assamblea ratifica lo acordat á Reus referent á la intervenció del Catalanisme en la política activa prenent part en las lluytas electorals com á medi pera conseguir la aplicació total y complerta de las Bases de Manresa; mes declara que, aprofitant los fets d'experiencia que han resultat dels successos polítichs y socials ocorreguts d'ensá de la Assamblea de Reus, no sols protesta de que

no per aixó accepta 'l règimen actual, sino també de que 'l Catalanisme puga tranzigir ab los usos y costums de propaganda y lluyta peculiars de la política espanyola, manifestant solemnement que 'ls principis continguts en las Bases de Manresa no poden pera fins electorals esser jamay estafets, mutilats ni conculcats, y que la rectitut y puresa de procediments que imposan los principis de la causa catalanista, aixis com l' establí d' esforços que hagin de produhir resultats xorchs y l' evitar l' aplanador mal social de la indiferencia que segueix als desenganys, exigeixen que á la lluyta electoral sols hi acudeixi 'l Catalanisme en las ocasions y circumstancias en que 's consideri que l' esforç d' esser fructuós y la lluyta digna y honrada.

Considerant que 'l fi del Catalanisme, al mateix temps que l' assoliment de la autonomia de Catalunya es la purificació y normalisació dels usos, costums y funcions socials y de la política á Catalunya pera esborrar pera sempre més defectes y perversions que avergonyeixen y enfonzan, perque degradan, fent que en lo poble catalá totas las manifestacions de la vida social sian las dels pobles honrats, la Assamblea fa la declaració de que la lluyta electoral, com tots los actes del Catalanisme, s' ha de subjectar á las més severas reglas de la moral, opsantse per complert á que en cap ocasió la causa catalanista puga seguir los viarans de corrupció que s' estilan en la política espanyola, repetint lo manifestat en la Assamblea de Reus: que es preferible la pérdua de las eleccions á recorre als indignes medis que condemnan los principis del Catalanisme.

La Assamblea, atepent á que l' objecte principal del Catalanisme al concorre á las eleccions legislativas, es usar d' aquest medi pera la implantació total de las Bases de Manresa, declara que la lluyta electoral pera diputat á Corts y senadors ha d' esser considerada sempre com acció pertanyent á tot lo Catalanisme, perque la acció que 'n resulti, en cas de triomfar, sia profitosa pera la totalidat de Catalunya.

Atenent que las Diputacions Provincials son corporacions purament administrativas, la Assamblea acorda que las eleccions provincials se subjectin á las prescripcions que han de regir pera la elecció d' ajuntaments.

De la defensa de dit tema n' estigué encarregat per encàrrech de la Ponencia 'l nostre company D. Angel Guimerá, que va ser interromput algunas vegadas pels aplausos de la Assamblea en pes.

Lo delegat senyor Rivera y Cuadrench presentá una esmena, en contra del tema de la Ponencia, fonamentantla en algunas manifestacions que donaren lloch á una llarga discussió.

Don Lluís Oller, de Reus, parlá en contra de la esmena, fent algunas consideracions sobre l' esperit que deu animar á la «Unió» devant de certs moviments, esperit, segons lo senyor Oller, de tolerancia, pero mantenintse inflexible en la direcció del Catalanisme.

Don Joseph Malagarriga, del Alt Ampurdá, presentá una altra esmena semblant á la del senyor Rivera, quinas á prechs del president, per la seva identitat, foren refosas.

Don Antoni Suñol, individu. de la Ponencia, defensá també la base, fent constar que en lo párrafo quint tenia ja cert punt de contacte ab la esmentada esmena, per lo que demanava que 's retirés agregantla á dit párrafo y que 's discutiria al mateix temps que 'l punt de la base, accedinthi 'ls senyors Rivera y Malagarriga.

Don Ramon Pareras y Noguera, delegat de La Garriga, presentá una esmena en la que 's declara contrari d' anar á la lluyta electoral, pels efectes contraproduhents que actualment produheixen, pero á instancias del president, en vista del esperit que regnava á la Assamblea favorable á la lluyta electoral, fou retirada dita esmena per son autor.

A continuació van ser aprobats per aclamació 'ls principis generals del tema primer.

Totseguit s' entrá á la discussió de la primera base especial, que diu com segueix:

«BASES ESPECIALS.—I. *Eleccions municipals y provincials.*—Per la especial funció que realisa 'l municipi en la vida social y pel carácter solzament administratiu de las diputacions provincials, y considerant que 'l Catalanisme te com á fi principalíssim la normalisació de la personalitat catalana, la Assamblea acorda ratificarse per complert en las conclusions de la de Reus que 's refereixen á las eleccions pera ajuntaments, las que regirán també pera las eleccions provincials.

La Assamblea recomana que tant las entitats adheridas á la «Unió» com los delegats que concorran á las eleccions municipals y provincials ho comuniquin á la Junta permanent notificantli després lo resultat.»

La base fou defensada ab gran brillantor pel individu de la ponencia D. Joseph Oriol Martí, que en elocuentes períodos feu veure lo beneficiós que seria pels pobles portar als municipis y á las diputacions gent honrada y digne, pero que en actes semblants se te d' anar ab freda serenitat, no portats per enfussismes histèrichs sino ab ver amor patri, defensant continuament la nostra terra, sempre gran y bona.

La base fou també aprobada per aclamació.

Se posá á discussió la segona base especial, que diu lo següent:

«II. *Eleccions legislativas (de diputats á Corts y senadors).*—La Assamblea, fonamentantse en lo principi de que 'l Catalanisme, en lo periodo de propaganda y de lluyta social y política en que 's troba, ha d' atendre avans que tot al interés general de Catalunya y na d' assegurar l' acert en totas las accions que realisi, acorda que es lo Consell general de representants l' encarregat de determinar la conveniencia de concorre á las eleccions legislativas. A aquest objecte, 'l Consell general de representants sols se reunirá: a) per acort de la Junta Permanent; b) per demanda de la majoria de las entitats catalanistas d' un districte adheridas á la Unió; c) quan ho sollicitin vint entitats colectivas adheridas.

Los promotors de la reunió extraordinaria del Consell general exposarán las rahons per las que creguin que 'l Catalanisme ha de concorre á la lluyta electoral en un ó varis districtes. La

resolució del Consell haurá d' esser acatada per las entitats adheridas á la Unió.

En lo cas de concorre á la lluyta electoral s' observarán las següents prescripcions:

1.ª Pera la designació de candidats se seguirán los procediments aprobats en la Assamblea de Reus tal y com están exposats en lo párrafo segon del apartat *Eleccions provincials y legislativas* que diu aixis:

«En los districtes en que hi haja alguna ó algunas Asociacions catalanistas, lo President de la més antiga dintre de la Unió convocará als demés presidents y als delegats de la mateixa que representin als diferents pobles de la circumscripció y tota junta designarán las candidaturas que 's tracti de presentar. En los districtes en que no hi haja cap Associació catalanista, 'l delegat que la Junta Permanent designi procedirá á la convocació dels demés.»

2.ª Los candidats haurán d' esser regonegudament catalanistas y estarán obligats á publicar un manifest electoral en lo que expressin la seva adhesió á las Bases de Manresa, fent constar que la seva acció com á representants de la terra tindrà per principal objecte la implantació de la autonomia de Catalunya tal y com la definaixen los principis estatuhits per las Assambleas de la Unió. En sos escrits y discursos usarán sempre la llengua catalana y quan las circumstancias los hi privin protestarán préviament del dret que tenen d' expressarse en llengua propia.

3.ª Lo candidat rebutjará en absolut tot medi electoral abusiu, las falsificacions de documents y la compra de vots, declarant que no acceptará 'l triomf si 's consegueix usant algun dels indignes procediments esmentats ó cualsevol altre que vulneri la sinceritat electoral.

4.ª La candidatura avans de ferse pública será consultada á la Junta Permanent de la Unió, la qual donará 'l seu parer, que tindrà 'l carácter de consell pero no de manament.

5.ª La Junta Permanent queda encarregada de vigilar que 's compleixin aquestas disposicions y facultada pera desautorizar candidats y negarlos 'l seu apoyo y 'l de las entitats catalanistas si té coneixement positiu de que no compleixen aquestes prescripcions; sense perjudici de respectar los esforços particulars que creguin convenient fer los individuos adictes á la Unió en apoyo d' aquells candidats que 's presentin en districtes ahont lo Catalanisme no hi lluyti oficialment mentres dits candidats tingan las condicions precisas de ser catalans nats en la Comarca ó ab interessos en ella, gosar de bona reputació y professar ideals autonomistas.

6.ª En los cassos d' incumpliment d' alguna de las anteriors Bases, la Junta Permanent ne donará compte en lo primer consell general que celebri, explicant y fonamentant las determinacions que ab tal motiu hagi pres.»

Després de donarse compte d' algunas esmenas presentadas pels senyors Moliné y Brasés y Pascual, D. Joseph M.ª Roca, de la ponencia, defensá elocuentment aquesta base, fent veure la importancia d' aquest assumpto y per pendre aquesta determinació, ja que

'ls candidats que han de representar dignament el Catalanisme, tenen de ser los mateixos representants, no la Junta Permanent, la que ha d' indicar la conveniencia d' anar á aquesta mena de lluyta, que la gent honrada han de harrejarse ab masells indignes. Los candidats tenen de fer sempre professió sincera de Catalanisme, acceptant honradament tots sos principis, sense mitjas tintas, parlant sempre en catalá en tots sos actes, y quan materialment no puguin ferho en la nostra llengua han de protestarne, sense may baixar la cara, vindicant sempre 'ls nostres principis, citant l' exemple dels autonomistas irlandesos, que son la admiració del mon. (Llarga ovació).

Lo senyor Botet y Sisó, en nom dels delegats de Girona, presentá una esmena á la prescripció respecte á la elecció de diputats á Corts, para que si 'ls catalanistas d' una comarca volen presentar candidats á diputats á Corts, poden ferho independentment, sense que tingui de proclamarlos lo Consell de representants, perque no hi ha temps material de ferho, á més que dit acort te cert aspecte centralista, á quina proposició s' adhiri D. Joan J. Permanyer, com també ho va fer la ponencia.

Aquesta base doná lloch á una llarga discussió en la que 's presentaren diferents esmenas y adicions, prenenthi part los delegats senyors Botet y Sisó, Martí Roger, Rivera, Fages y Suñol. La ponencia acordá proposar pera la sessió vinenta una altra base, després d' estudiar las esmenas presentadas.

Se passá á la discussió de la segona prescripció, interveninthi 'ls senyors Vinyas y Fages, extenense aquest senyor delegat en llargas consideracions.

A proposta del senyor President, y en vista de la hora avansada s' aplassá la discussió pera l' endemá, aixecantse la sessió á un quart de vuyt, costestantse ab entusiasme 'ls crits donats molts delegats.

A proposta del senyor Valls y Vicens (don Joseph María), s' acordá enviar un telégrama d' agraïment als catalans de Bilbao.

Tercera y darrera sessió

Durant la nit del diumenje regná gran estussiasme entre la infinitat de catalanistas que 's congregarent á Tarrassa, acobrantse uns al magnífich local de la Agrupació Catalanista, y altres assistiren á la funció que en honor de la Assamblea 's celebrava en lo teatro dels Camps Elisèos, que 's trobava plé de gom á gom, haventse representat la hermosa tragedia de D. Victor Balaguer *Las Esposallas de la Morta*, que obtingué una esmerada interpretació per part de la senyora Tarés y 'l senyor Fages.

L' element jove aná especialment al ball que 's donava en l' elegant Casino Comercial, que resultá lluhidíssim, essent los delegats per tot arreu molt agassatjats pels tarrassenchs.

De bon matí foren molts los delegats que feren excursions pels voltants de Tarrassa, anant alguns juntj ab companys del Centre Excursionistas y de Los Montanyenchs á fer una detenguda visita al notable monastir de Sant Pere de Tarrassa.

A las deu comensá la sessió, haventse consignat la presentació de 30 delegats més acabats d' arribar. Se posaren á discussió las prescripcions del tema

primer ab las modificacions que la ponencia, junt ab los autors de las esmenas havian acordat, y que es lo següent:

La Junta Permanent, en los cassos en que en un districte no 's presentin candidats oficials catalanistas, respectarà y fins farà veure ab simpatia 'ls esforços particulars que creguin convenient fer los individus edictes a la Unió en apoyo d' aquells candidats que tinguin las condicions de ser catalans, nascuts en ella, gosar de bona reputació y professar ideas autonomistas.

Lo senyor Rivera y Cuadrench digué que havia vist ab molt gust las modificacions que la ponencia havia fet en prescripció 5.ª, y que per no ser cap obstacle pera la bona marxa de la Assamblea retirava la esmena

Las bases del primer tema, ab las modificacions fetas, foren aprobadas per aclamació.

Se posá totseguit á discussió 'l segon tema que diu com segueix:

« Interpretació y acuració dels acorts de la Assamblea de Balaguer que 's refereixen á la forma de tributació que 's considera ha d' esser més beneficiosa pera Catalunya mentres no sia aulónoma.

PRINCIPIS GENERALS.—La Assamblea ratifica per complert l' acort pres. en la Assamblea de Balaguér en lo que 's determina que, mentres no sian implantadas en tota la seva integritat las Bases de Manresa. *« Entra en los terrenos de la possible y es altamente convenient que Catalunya substituheixi l' actual sistema de contribucions per un altre, consistent en arreglos económichs ab lo Govern sobre la base de candidats fixats, tal com s' havia acordat en la Assamblea de Reus.*

Com lo Catalanisme no pot deixar de banda l' aprofitament de la atribució, utilisantla pera millorar los serveys públichs al objecte de que directament lo poble catalá obtinga 'ls beneficis que li pertanyen pera els seus elements de riquesa, ha d' esser mantingut ferm l' acort de la Assamblea de Balaguer en lo que 's declara, pera 'l cas de que sia substituït l' actual sistema de contribucions per arreglos económichs ab lo Govern, que convé que Catalunya s' encarregui del major número de serveys, trayentlos de mans del Poder Central, venint l' import dels mateixos en descàrrech de la quantitat que en virtut dels arreglos económichs que 's fessin hagi de pagar al Govern, á fi de d' imprimir en ells desde are 'l sagell característich de sa individualitat y geni pràctichs.

Además declara la Assamblea que 'ls principis fonamentals de las Bases de Manresa no poden esser conculcats ni deixats de banda adhuch en lo cas improbable de que Catalunya pogués tributar al Estat per medi d' arreglos económichs, perque 'l Catalanisme ha d' enrobustir la solidaritat de Catalunya y infiltrar en la vida social l' esperit normalizador dels principis catalanistas, quals efectes son lo revivament dels caràcters de la personalitat catalana y la destrucció dels defectes y desviacions que determina la acció política y administrativa del Estat. Per aquestas consideracions la Assamblea de Balaguer formulá 'ls principis concrets als que s' havian de subjectar los arreglos económichs ab lo

Govern, y per las ditas rahons la Assamblea de Balaguer, als que, com á aclaració y pera millor determinar lo constant criteri que han seguit las assambleas, hi afegeix las següents declaracions:

1.ª Los arreglos económichs han d' esser sempre pera la totalitat de Catalunya y jamay pera una part cualsevulga de la terra catalana.

2.ª En cas de concordarse dits arreglos ha d' esser sense abdicar may del sistema tributari definit en los Principis generals y Bases especials que s' aprobaren en la Assamblea de Balaguer. Mentres se fassin los treballs preparatoris pera realisar cambi tant radical, s' utilizarán los actuals medis contributius.

3.ª Ha d' esser fonament dels arreglos económichs que Catalunya s' en carregui del major número de serveys públichs ab lo fi d' imprimirlos l' especial caràcter de la personalitat catalana y de posarlos al grau d' avens y perfecció en que 's troban los pobles veritablement civilisats.

4.ª Las quantitats fixas base dels arreglos económichs s' ha de procurar no sian lo tipo de tributació actual, sino la quantitat que ab tota justicia y proporcionalment á la extensió del terrer y densitat de població ab relació al Estat correspongui á Catalunya, deventne deduhir, además, las quantitats que hajin de ser destinadas als serveys públichs que quedin á càrrech del nostre poble.

5.ª Ab tot y que 'l Catalanisme no ha acceptat may l' actual antinaturaldivisió de Catalunya en quatre provincias, mentres no sia possible constituhir la Diputació Catalana única, es convenient treballar pera que 's formi entre las quatre Diputacions Provincials un pacte ó federació pera recabar del Poder central l' establiment de concerts económichs conformats als principis més amunt estatuhits.

6.ª Los arreglos económichs que no estigan ajustats als acorts de la Assamblea de Balaguer y á las declaraciones d' aquesta Assamblea no poden esser considerats com aplicació dels principis del Catalanisme ni poden esser apoyats explicitament per las entitats adheridas á la «Unió», perque s' ha de considerar que vulneran l' esperit eminentment catalá que inspirá las Bases de Manresa.»

Don Joaquim Botet y Sisó sigué l' encarregat per la ponencia de defensar la totalitat del tema, y ab conciensuda crítica feu l' estudi dels concerts económichs, indicant los defectes que tenen quan s' implantan sense extendrel ab tota amplitud, y quan no 's confeccionan ab profon coneixement de la materia, com succeheix are mateix á las Bascongadas que no donan lo fruyt que era de esperar, además de que donat l' actual estat de formació de las Diputacions provincials, foren una arma de mala lley para fomentar més y més lo caciquisme. (Grans aplausos).

Don Joseph Malagarriga, de La Bisbal, se mostrí partidari de que mentres las Diputacions no estiguin formades tant honradament com voldriam, podriam fer concerts económichs ab l' Estat los centres importants de producció. Lo senyor Suñol ni s' hi oposá, explicant que encare tindrian més de-

fectes que no fets ab las Diputacions, per la desigualtat d' elements que 'ls componen. D. Antoni Suñol, D. Joseph Sarrá, de Barcelona, D. Marcell Augé, de Caldás de Montbuy, y Casas, de Sant Feliu de Guixols, defensaren á la Diputació única, com á únich medi d' implantar lo concert económich, D. Ignasi Fages se declará partidari de que sian las comarcas, y no la Assamblea de representants, la que indiqui la conveniencia d' implantar los concerts económichs.

Per aclamació sigué aprofitat igualment la totalitat del tema segon ab alguna lleugera modificació proposada per D. Jaume Algarra y Postius.

Totseguit se llegiren gran número d' adhesions de delegats y entitats que no pogueren assistir á la Assamblea, mereixent especial menció una entusiasta comunicació del redactor de *La Dépêche* de Toulouse, Mr. Arthur Conge, que sigué rebuda ab grans aplaudiments, lo mateix que la de varis catalans que están de viatge,

Jo delegat de Lleyda, D. Manel Roger de Lloria, feu un elocuent elogi del president senyor Folguera, per la acertada direcció que ha sapigut imprimir en totas las deliberacions de la Assamblea, quinas paraulas foren corroboradas pels concurrents ab entusiastas aplaudiments.

També 's llegí una patriótica comunicació de D. Tomás Campá, en nom de sa esposa D.ª María Marfeu y Buxareu, cedint lo famos y popular Pi de las Tres Brancas, de Berga, á la «Unió Catalanista», quin oferiment sigué acceptat fervorosament en mitj d' una delirant ovació.

Lo senyor Rodón, delegat de Santa Coloma de Cervelló, pregá que s' enviés un patriótic telegrama al poble boer y á tots los pobles de la terra que lluytan per sa llibertat, y referintse á la famosa frase de lord Salisbury, digué que la decadencia de las naciones los hi ve quan s' atipan de la llibertat dels pobles, proposició que sigué aprobada en mitj de grans aplaudiments.

Acabament

Discurs del Sr. Folguera y Durán

Lo president de la Unió, senyor Folguera y Durán, en mitj de gran entusiasme feu lo discurs de clausura, discurs elocuentíssim, ple de sinceritat y de fervent patriotisme, que conngué á tot l' auditori, despertant un entusiasme tant delirant com pocas vegadas haviam vist. Lo digne president de la Unió comensá agraahint las frases que acabava de dirigirli 'l senyor Roger de Lloria, en nom propi y en lo de la ponencia. Doná las més sinceras gracias á la autoritat municipal per las facilitats que ha donat pera la celebració de la Assamblea, tant brillantment celebrada y al mateix temps als tarrasenchs que tant boná acullida acabavan de donar als delegats, fent un calurós elogi de la honrada classe obrera que acudí á la Assamblea, indicant los punts principals del Catalanisme que 's refereixen á la cuestió social, y sota quina bandera hi caben totas las aspiracions honradas y ligitimas, perque s' inspira en sentiments de germanor de tots los catalans. Fent alusió á uns cartells que s' havian fixat á las cantonadas de Tarrasa ab la inscripció de «¡Viva España!» dihent que si 'ls que han tingut aquesta

pensada 's creyan molestar als assambleistas, s' han equivocat del tot, perque 'ls catalanistas també ho diuben ¡Visca Espanya!, pero en catalá. Volém que visqui Espanya, pero que visqui sense matar las nostras aspiracions, la volém gran, tal com era avans, y que 's deixés de las rutinas centralizadoras que li han fet perdre inmensos territoris que s' han declarat independents, y que, si honradament implantan los nostres principis Portugal y fins Gibraltar voldrán tornar á unirse á Espanya, quan respectés ligitimament la autonomia de tothom. Però si Espanya no vol resucitar y va á la ruina, nosaltres no 'ns hi podém resignar. En elocuent párrafos, lo senyor Folguera, profundament emocionat, feu una crida á tots los catalans honrats pera que entrin dins lo Catalanisme.

Are, digué avans d' acabar, vos convidó á un gran acte patriótic que 's va á celebrar, propi dels pobles lliures, un ápat de germanor, un dels actes populars que 's fan á Suissa, ahont fins lo president de la República 'ls presideix. L' acte será una comunió fervent feta devant del altar de la Patria. Veniuhi tots, digué acabant, á n' aquest ápat; veniu á brindar per la llibertat de la terra catalana.

No 's pot descriure l' entusiasme que despertaren las vibrants paraulas del digne president de la Unió Catalanista. La concurrencia, encisada per aquellas paraulas que tant be sintetisaren las aspiracions de tothom, aplaudí llargament, ovacionant ab deliri al senyor Folguera.

La Assamblea acabá ab gran magestat y ab lo cant del nostre himne *Los Segadors*, que entoná ab entusiasme delirant aquella inmensa massa de concurrents, electrisats y connguts desde 'l més fons del cor per la grandiositat y germanor que regná en totas las sessions de la Assamblea.

Lo Convit

Acabada la sessió, 'ls concurrents, acompanyats de gran número de tarrasenchs y presidits per la superba bandera catalana de la Agrupació de Tarrassa, se dirigiren á la fábrica de don Joseph Sala, ahont en una de las espayosas salas s' hi celebrá 'l banquet popular en obsequi als delegats. La sala, adornada ab banderas catalanas y atributs patriótics, presentava un espléndit cop de vista, lo mateix que la colocació de las taulas, ahont s' hi assegueren aproximadament un miller de comensals. Lo menú sigué servir espléndidament per l' hotel de «Ambos Mundos», propietat del senyor Sauri, regnant durant l' acte franca germanor y comentantse ab entusiasme l' espléndit resultat de la Assamblea.

Al destaparse 'l xampany, D. Joseph M.ª Roca recomaná 'l major ordre durant los brindis, puig en un local tant grandios apenas se podria sentir las paraulas dels que enrahonarian. No fem, digué, com los castellans que tenen paraulas pera recomanar l' ordre y son ells los primers en perturbarlo.

Don Joan B. Galí, president de la Agrupació Catalanista de Tarrasa, doná las gracias á tots per haver anat á celebrar la Assamblea en aquella població que ab lo temps se considerarà com una gloria de la ciutat l' haver hostatjat un acte de tant trascendental impor-

